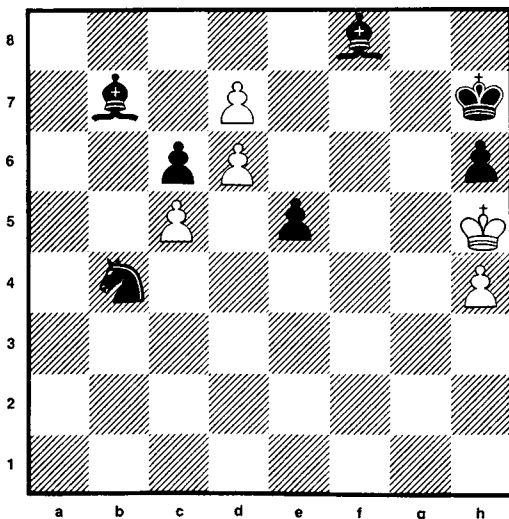

løst og fast omkring

Skørping Skakklub

29. årgang, nr. 2

Oktober 2002

I april kunne vi bekendtgøre multistudiets alt for tidlige død, og da redaktionen gerne vil huskes for at stå ved vores holdninger vil vi nøjes med at kaldes Steffens nyeste konstruktion for et studie. Fordringen er igen ikke helt dagligdags: Sort trækker og vinder!
(Løsningen kan du finde på side 3)

inde i bladet

Brian får revanche
Søgaard i topform
Om at kommentere partier
Bølgens gåde løst i Ungarn
29 spiller med i klubturneringen
Jørgen Jørgensen vinder i Skørping
Steffen kæmpeskakvinder i Terndrup
Vi har modtaget livstegn fra Regnar S.
Ny stormesterturnering i Skørping i 2004?

Nyt fra bestyrelsen

En lille demokratisk brise har ramt Skørping Skakklub, og det har medført, at bestyrelsen fremtidig vil bringe referater af dens møder her i klubbladet. Vi lægger for med vores møde i Bælum d. 08.08.02.

Mødet foregik kort før hurtigturneringen på hjemmebanen på Kulturstationen, så man indledte med at planlægge denne. (Se referat herfra andetsteds i bladet).

Dernæst lagde man en detaljeret sæsonplan, som siden er blevet delt ud til alle medlemmer. Groft sagt kan man sige, at efterårsturneringen afvikles i september/oktober, mens årets to sidste måneder anvendes til pokal- og lynmesterskaber samt holdturneringens første del.

Efter jul foregår sagerne lidt mere blandet, idet uger med klubturnering og holdturnering er godt flettet ind i hinanden. Ud over disse to aktiviteter og det traditionelle nytårsforedrag på årets første mandag er der faktisk ikke levnet tid til andet i løbet af perioden fra januar til april, hvor Himmerlandsturneringen i Aars går i gang. Klubbladet vil selvfølgelig løbende orientere om begivenhederne et par måneder frem.

Ingen af turneringerne undergår de helt store ændringer, idet Hans Andersen dog overtager hvervet som turneringsleder, da Regnar Simonsen i denne sæson vil være optaget de fleste mandage. - Pokalturneringen tilpasses efter antallet af tilmeldte, idet vi dog foretrækker at køre efter et klassisk knock-out-system.

Familien Simonsens indsats omkring medlemmernes forplejning i sidste sæson var uovertruffen, og den fortsætter heldigvis.

Økonomien ser ganske godt ud - efter Skørpingforhold - og det kan endda komme på tale at indkøbe nye ure.

På 3. møde i træk fastslog bestyrelsen, at Skørping ikke ønsker at udnytte den plads i Mesterklassen, som tilkommer os efter førstestpladsen i A-rækken i sidste sæson. Der var ikke megen debat om emnet, så at det er kommet på dagsordenen 3 gange er mere et tegn på grundighed end på, at der er uenighed blandt klubbens medlemmer i sagen. Og Skørping vil fortsat arbejde på, at kampene i Mesterklassen flyttes bort fra søndag!

Brian Pedersen havde været inde på Skørping Kommunes hjemmeside, hvor han havde orienteret sig om mulighederne for at søge om økonomisk tilskud. Han arbejder videre med sagen.

Op til næste sæson skal vi huske at markedsføre os i "Kulturkalenderen for Skørping Kommune", et blad, der kommer vidt omkring og læses af rigtig mange mennesker. Hans Andersen laver en artikel om klubben og dens virke sidst på foråret 2003.

Hovedkredsen har henvendt sig til alle klubber og spurgt, om man ønsker at arrangere en hurtigturnering i den kommende sæson og at få denne indkorporeret i en grand prix-serie. Ideen er den samme, som bruges i junior grand prix-sammenhæng, og fordelene skulle være, at hovedkredsen kan love ganske store samlede præmier. - Klubben arrangerer jo i forvejen en hurtigturnering i august, og den vil man gerne have ind i grand prix-serien fra og med 2003, men af praktiske årsager kan det ikke lade sig gøre i år. Dette er meddelt hovedkredsformand Jens Riis. Så vore spillere må nøjes med at deltage i de andre hurtigturneringer, som bliver afholdt i den kommende vinter.

Generalforsamlingen i april pålagde bestyrelsen at overveje, om man skal udlodde flere og større præmier til de bedst placerede i de interne turneringer. Men det blev blankt afvist! De tilstedeværende (og det var alle 5) var ganske enige om, at klubbens medlemmer ikke er specielt interesserede i at vinde hverken pokaler, skakbøger, isenkram eller andet, så det bliver ved vores vandrepokal til pokalvinderen. Derimod besluttede man også at indkøbe en evigt vandrende pokal til klubmesteren, som i øvrigt også vil modtage en mindre ting til erindring om hans store præstation. Pokalen får sin debut i denne sæson.

Mens alt dette vel næppe kan siges at være videre sensationelt, sprang der lidt af en bombe under mødet. Det viste sig nemlig, at de fleste i bestyrelsen kunne ønske, at Skørping igen bliver vært for en international turnering med GM'ere og hele pivetøjet. En passende lejlighed kunne være vores 60 års-jubilæum, som jo foregår i 2004. En forudsætning for, at vi kan arbejde videre med denne ide er dog selvfølgelig, at de menige medlemmer bakker ideen op. Sker det, vil der blive nedsat et udvalg - og det er nødvendigt, at det bliver hurtigtarbejdende - som skal i gang med arrangementet. Flere fra bestyrelsen har allerede ytret interesse for at sidde i et sådant udvalg.

HA

Den skøre familie

Løsning til forsidestudiet

Hvid har en ny dronning på vej og sort må forsøge at skabe trusler mod hvids konge. Desværre hjælper 1. - La6 2. Kg4 blot kongen i sikkerhed, så sorts bedste er 1. - Sd5 2. d8d Le7! Truer 3. - Sf6 mat og det bliver også svaret på 3. dxe7. Men hvad med 3. Dxe7 Sxe7 Hvid må nu indse at 4. dxe7 løber ind i 4. - La6 og hvid må dække matten med 5. Kg4, men så vinder sort efter 5. - Le2+ eller 5. - Lc8+. Istedet 4. d7! Sort truer mat igen: 4. - La6 5. Kg4 og nu 5. - Lc8! med binding af d-bonden. Hvid har dog endnu en trumf i ærmet 6. Kh5! for han er pat efter 6. - Lxd7 Men nu det stille: 6. - Sd5 Truslen er 7. - Sf6 mat og dækker hvid med 7. d8d frigøres Lc8, g4 dækkes, og sort afgør med 7. - Sf4 mat!

Efterårets ratingtal

Her ved sæsonstarten forekommer det relevant at se på klubmedlemmernes ratingtal. Det viser sig, at vi i øjeblikket har 22 ratede spillere iblandt os. Af disse er der imidlertid kun 14, som er med i den igangværende klubturnering og altså samtidig 8, som er passive i hvert fald i denne halvsæson. Da der i alt er 29 aktive i klubturneringen, er det altså over halvdelen af dennes deltagere, som ikke har noget ratingtal - endnu... For det må være en opgave for klubben at få disse overvejende unge spillere ud i de nordjyske turneringer i løbet af de kommende år.

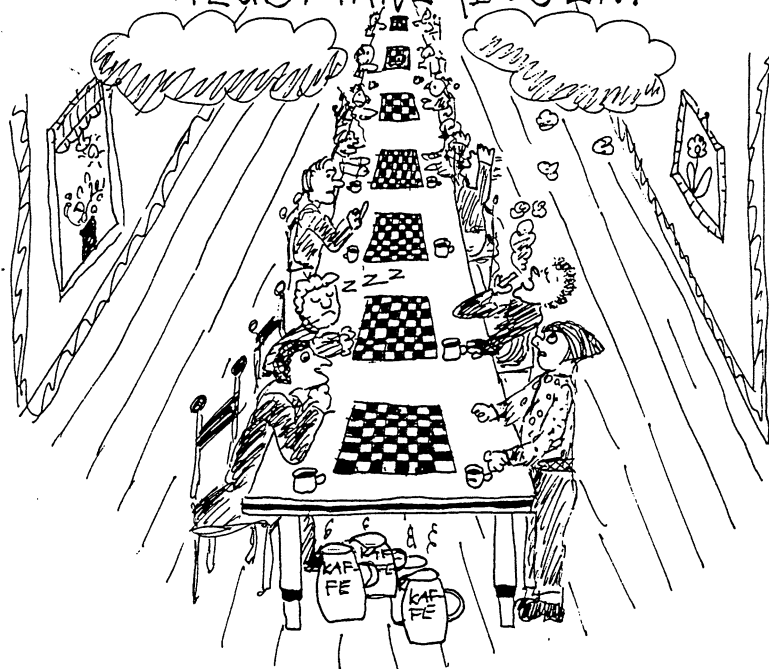
Ratingtallene i Skørping ser således ud:

01. Niels Chr. Davidsen	1975
02. Arne Søgaard	1965
03. Regnar Simonsen	1960
04. Hans Andersen	1922
05. Steen Møller	1901
06. Arne Christensen	1775
07. Niels Jørgen Jakobsen	1717
08. Ole Østergaard	1611
09. Sven Erik Østergaard	1543
10. Vagner Christensen	1498
11. Peter Riise Jensen	1485
12. Jacob Søgaard	1480
13. Anker Nielsen	1459
14. Brian Pedersen	1334
15. Peter Langeland	1318
16. Poul Erik Simonsen	1131
17. Ejner Bo Bloch	1227
18. Patrick Lemonnier	1131
19. Dennis Jensen	1113
20. Stener Mousten	1000
21. Jens Søndergaard Wøide	1000
22. Henrik Aagaard Christensen	1000

Mange vil nok føle, at deres virkelige spillestyrke ikke fremgår af deres ratingtal. Her på redaktionen vil vi nøjes med at påpege, at i hvert fald Sven Erik og Brian må være flere hundrede points mere værd, end det DSU indtil nu har registreret. Men det kan der jo rådes bod på i hovedkredsens jubilæumsturnering til vinter eller i Himmerlandsturneringen.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at min yngre kollega på redaktionen, Steffen, i øjeblikket må trækkes med et ratingtal på 2160...

KLUBTURNERINGEN.

Veteran lægger hårdt ud i efterårsturneringen

Det var lige før, at Salonen var for lille som spillested, da Skørpings skakspillere gik i gang med efterårsturneringen mandag d. 2. september. Ikke færre end 27 havde lyst til at være med, og i 2. runde dukkede der endda 2 nye - piger - op. Først og fremmest kan vi sige velkommen til de nye, som er Jens Ole Andersen, tidligere Hobro Skakklub, samt debutanterne Gorm Gilliamsen, Martin Kanstrup, Andreas Andersen, Maria Svane Christensen og Denise Tetangco. Vi regner med at se de unge mennesker blive stærkere fra gang til gang i selskab med klubbens ældre spillere. Vi siger også goddag igen til Martins storebror, Steffen. Han blev træt at grave gamle lig ud på geologistudiet i Århus, og har nu vendt sig mod det noget mere modernistiske engelskstudium i Aalborg. Heldigt nok for os.

Selv om der var helt fri vodtrækning til turneringsplanen var der ikke nogen af forhåndsfavoritterne, som kom i clinch med hinanden i 1. runde. Det mest spændende opgør stod mellem Poul Erik Simonsen og Peter Langeland, og her vandt Gerdingspilleren lidt overraskende uden større besvær. Overraskelser var der ikke mange af. Noget uventet var det dog, at klubbens Panathinaikosfan Frederik Poulsen var i stand til at pille et halvt fra Jens Ole Andersen. På det tidspunkt kendte vi ikke rigtigt til Jens Oles spillestyrke, men nu her en måned senere kan vi se, at Frederik stod for en flot præstation.

I 2. runde indtraf imidlertid et veritabelt topbrag, idet sidste års to mest fremstående spillere, Brian og Niels Chr. skulle mødes. Deres finaleparti, som Niels Chr. vandt på en meget sen fejl af Brian, gav Hellumbonden sidste års klubmesterskab. Denne gang fik Brian hævn i et nyt besynderligt parti

mellem de to. Niels Chr. satte dronningen til - eller ofrede han den? - i en meget trængt stilling. Men læserne kan selv se nærmere på begivenhederne, idet Brian har indsendt partiet med kommentarer (tak!) til klubbladet, og det bringes lige efter denne artikel. Aftenens bedste præstation stod Vagner for, da han i rundens længste parti først forsvarede en meget sløj stilling i timevis mod Poul Thøis, og til slut vendte han skuden og vandt slutspillet. Efter 2. runde var der stadig 6 spillere tilbage med maksimum.

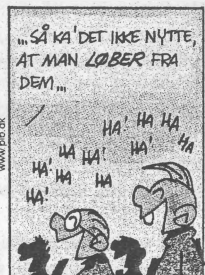
Disse 6 mødtes parvis i 3. runde. Søgaard fik et voldsomt tryk mod Peter Riises stilling, vandt en bonde og kørte siden slutspillet hjem i sikker stil. Partiet mellem Brian og Vagner blev meget spændende, og da Vagner ofrede en kvalitet mod at få 2 forbundne fribønder, var det umuligt at overskue de komplicerede varianter. Efterhånden lykkedes det imidlertid Brian at få blokeret bønderne, og derefter gik spillet kun én vej - Brians. 1-0 til Sørup-knægten. Endelig sluttede et også ganske spændende parti mellem Sven Erik og Hans remis. - I samme runde fik Frederik påny et halvt point mod en stærkere modstander, nemlig Steffen. Stener vandt for anden gang i træk, denne gang mod Patrick. Jeppe Langeland vandt juniortopopgøret mod Lasse Madsen, og så lykkedes det for Poul Thøis at holde Niels Chr. stangen og få remis. I et andet opgør mødtes 84-årige Anker og den ca. 70 år yngre Simon Jensen. Simon kom hurtigt foran med 2 officerer (!), men det lykkedes Anker at sætte et modangreb ind og matte på baglinjen.

Efter 3. runder resterede der således kun 2 spillere med 100 %, nemlig Brian og Søgaard. Deres møde i 4. runde blev imidlertid lidt af et antiklimaks. Først og fremmest fordi det afvikledes i gedulghed på Sætervej (fordi Søgaard skulle til Rom), men også fordi Brian tidligt i partiet gik i en noget banal fælde. Her smuttede en springer for 2 bønder, og så var Søgaard ubønhørlig resten af vejen. Sven Erik kom i denne runde op på 2. pladsen efter en sejr over Vagner. Denne havde ellers ført med 1-2 bønder i timevis og tidligere afslået remis, men i forsøget på at vinde overså Vagner en afgørende modaktion fra Sven Erik. Det andet topopgør mellem Peter Riise og Hans blev udsat. I øvrigt var runden så godt som støvsuget for overraskelser.

Situationen er hermed fredag den 27. september den, at Søgaard er alene i spidsen med 4 points foran Sven Erik med 3½. Herefter kommer Brian, Jens Ole og Jakob Søgaard med 3 points, mens Hans med 2½ af 3 også kan komme på tale til en topplacering. I næste runde har Sven Erik hvid mod Søgaard, Peter Riise hvid mod Jens Ole, Hans hvid mod Brian og Jakob sort mod Stener. Det store spørgsmål er selvfølgelig, om veteranen Arne Søgaard nu kan holde hele vejen hjem, og måske går han endda efter maksimum?! Svaret får vi mandag d. 21. oktober - eller før.

HA

Den skøre familie

Aalborg Byturnering - knockout (næsten)

Aalborg Byturnering har fået ny form og et nyt velklingende navn. Ideen bag er Bjarne Sønderstrups og går ud på at mestergruppens 16 spillere spiller knockout om en førstepræmie på kr. 2000 som blev skænket af Team Nordjylland. I hver runde spiller man et hvidt og et sort parti. De udslåede spillere i ottendedels-, kvart- og semifinalerne samles op i en monradgruppe, hvortil de får overført de point de har scoret hidtil. Systemet fungerede glimrende, dog blev der spillet en del hurtige remiser, når den stærke var tilfreds med at gå videre og den svage med en halv skalp. I første runde vandt jeg 2-0 over Torben Guldberg, men faktisk stod jeg til tab i begge partier. Desværre blev allerede kvartfinalen min endestation for hvem andre end Ildar "Tatar" Salakhutnikov ventede her. Jeg tabte 1/2-1/2 efter to interessante partier. Nede i tabergruppen scorede jeg 2/3 mod Stefan Christensen, Lars Meyer og Bent Christensen, og var altså med fremme før sidste parti. Om dette kan I læse i artiklen "Om at kommentere skakpartier" andetsteds i bladet. Jeg endte med 4 1/2 af 8 og en ratingtilbagegang på 2, som må siges at være til at leve med. Den samlede vinder blev ikke overraskende og fuldt fortjent Lars Venø Jacobsen, som vi efterhånden må erkende ikke er så ringe endda. Han slog Per Andreassen 2-0 i finalen, og på vej dertil havde han løbet Bent Christensen, Lars Meyer og Ildar Salakhutnikov over ende. En anden interessant historie er tilsynekomsten at et 11-årigt islandsk skaktalent ved navn Ørn. Han scorede 5 1/2 af 7 i laveste gruppe, og slog blandt andet en så stærk mand som Niels Riis, og det på kun godt en time. Derpå fulgte - på Riis' opfordring naturligvis - en betydelig efteranalyse, hvor Ørn blev belært om Karl Marx, Østbabilionerne, Leni Riefenstahl, og andre som den pensionerede lærer mente burde høre til en 11-årigs intellektuelle bagage. Hvad skakken angår havde Ørns fine spil tiltrukket stærkere spilleres interesse, og da Per Andreassen kom forbi og foreslog et træk sagde Riis vredt "Jeg har fået tusindvis af gode råd gennem tiderne og de har ikke hjulpet mig". Per nøjedes med et stille "Nej" og fortrak....

SN

Den skøre familie

Himmerlandsmesterskabet i kæmpeskak

På pladsen ved Brugsen i Terndrup havde man igen i år samlet 16 indbudte spillere til at dyste om titlen som Himmerlandsmester i kæmpeskak. Efter indledende øvelser med indtagelse af kaffe, rundstykker og gammel dansk, havde Hans Andersen fået trænet stemmen op, Himmerlands førende skakfotograf Tage Henriksen havde taget stilling og vi kunne gå i gang. Samtidigt med kæmpeskakken blev der spillet lyn en masse, og Per Andreassen udfordrede lykkeridere til en gang simultan. Vi vender tilbage til disse begivenheder.

I første runde af hovedturneringen spillede jeg mod Jan Nielsen, som virkede overraskende tam. Jeg havde ellers bandet noget over den uheldige lodtrækning, men det viste sig hurtigt at det var Jan der havde mest grund til at ærgre sig. I denne indledende runde blev Regnar desværre slået ud af Bjarne Sønderstrup. Regnar havde ellers - ud over barnevognen - medbragt et par sorte solbriller, som han først forsøgte at nedstirre Bjarne med. Siden gik det ud over simultanmodstander Per. A. eller alle andre der fik den gale ide at kigge i Regnars retning.

Til gengæld vandt Niels Chr. over Peter Lysberg og gik videre til kvartfinalen. De er hvis år siden at han er nået så langt. Flere gange de foregående år er han knap mødt op før han igen måtte hjem for at muge ud eller feje ind. Bjarne Sønderstrup blev dog også endestation for Niels Chr.

Uden de store sværds slag vandt jeg over H.P.Rasmussen, og de to semifinaler hed nu: Steffen Nielsen - Lars Meyer og Bjarne Sønderstrup - Tommy Nielsen. Om det sidste af disse opgør ved jeg meget lidt, da det blev spillet samtidigt med min kamp, men Tommy vandt. Jeg selv var helt færdig mod Lars Meyer, som faktisk bare manglede at sætte det afgørende stød ind, da han pludselig satte dronningen i slag. Min først finale var en realitet.

Her ventede altså Tommy Nielsen; en jævnbyrdig modstander, og efter et fysisk hårdt tårnslutspil (de kan gå langt, kan I tro) endte partiet remis. Jeg tror vi begge var indstillede på at spille lynomkamp på almindeligt bræt, men presset fra en højtråbende Hans A. betød at vi måtte slæbe rundt på de efterhånden ganske tunge brikker endnu engang.

Heldigvis fik jeg hurtigt opbygget et angreb mod Tommys langt-rokerede konge, og uden at mine nerver for alvor blev flossede kunne jeg sætte Tommy mat efter under tyve træk. Triumfen var i hus! Mit første mesterskab og førstepræmien på kr. 250!

Få minutters pause og så ventede Per Andreassen i den store finale om yderligere to hundrede kroner. En dum fejl gav mig en håbløs stilling med en kvalitet mindre og ingen dronninger, og pengene og æren gik til Nørresundby.

I simultanforestillingen var Per også ganske tæt på at få fuldt hus mod en større flok fra de himmerlandske skakklubber. Kun en remis måtte han afgive, det var Søren Hauge der bed sig fast i bordkanten efter at Per tidligt ordret havde sagt "ved det her bræt venter i hvert fald endnu et point". Det skal blive lyv, tænkte Hauge, og løgn blev det. Alligevel en flot præstation af Per, der endda måtte lide under smerten fra et hvepestik, som han pådrog sig tidligt i seancen.

Lyngruppe 1 vandt Jørgen Jørgensen foran Lars Meyer og Tommy Nielsen, medens Andreas Lund og Mark Pedersen begge Hobro tog sig af førstepladserne i de øvrige grupper.

Nørresundbyspiller vinder Skørping Hurtigtturnering

Egentlig var det næsten for varmt at spille skak lørdag den 17. august, da Skørping afviklede klubbens årlige hurtigtturnering. Deltagerantallet blev da også kun 17, hvilket er lidt mindre end normalt. Dog skal det også tages i betragtning, at Aalborg havde lagt byturneringen også på denne lørdag, hvilket kostede deltagere fra denne klub og nok også andre spillere, som nu måtte spille "rigtig" turnering i stedet for hurtigskak.

Men de 17, som kom, fik en god lørdag ud af det, og varmen var faktisk udholdelig med god udluftning i spillelokalerne. Det havde ganske vist den ulempe, at vi gennem 6 timer måtte høre på harmonikamusik og dansk top-sange i læssevis, men det tog deltagerne nu med højt humør. Fra begyndelsen blev deltagerne, som i styrke svingede fra godt 2200 til ca. 1100, i 3 præmielag, hvor der udsattes to præmier i hvert lag. Forhåndsfavorit var selvfølgelig ratingtopscoreren, Jørgen Jørgensen fra Nørresundby, mens Niels Chr. Davidsen, Hans Andersen, Niels Pedersen og Søren Thomsen vel alle på en rigtig god dag kunne gå hen at vinde.

Efter 3 runder var der blot 3 deltagere tilbage med maksimum. Næmlig Niels Chr., Søren og Tage Henriksen! Sidstnævnte bankede i runde 3 helt sensationelt Jørgen Jørgensen, som nu skulle angribe fra baghjul. Niels Chr. fortsatte med godt og stabilt spil (omende han var lidt heldig med at besejre mig i 3. runde!), og han kom også op på 5 af 5. Efter 5. runde havde også Jørgensen, jeg selv og Jonas Bilstrup 4 points, mens Søren og Tage begge scorede korte rokader i runde 4 og 5. Underligt nok havde Monrad ikke parret Niels Chr. og Jørgensen i løbet af de første 5 runder, men så var det også slut. Og her vandt Nørresundby-spilleren ganske sikkert det indbyrdes opgør, hvorefter begge havde 5 af 6. Det kom jeg også selv op på efter sejr over Jonas.

Dermed var et trekløver bestående af Jørgen, Hans og Niels Chr. i front før 7. og sidste runde. Jeg måtte kæmpe både for min egen sag, men også (lidt!) for Niels Christians, da jeg skulle møde Jørgen i slutrunden. Desværre blev jeg helt kørt over og tabte uden sværds slag, mens Niels Chr. besejrede Jonas.

Dermed var der ligestilling om førstepladsen, som så måtte afgøres på korrektion. Denne sagde 23 p til begge spillere, men med 6'erne inddraget i beregningen kom Jørgensen foran med 27-26, så turneringen blev altså vundet af Nørresundbyspilleren, som nu også med undtagelse af partiet mod Tage spillede en solid turnering. Niels Chr. havde også en god dag, hvilket faktisk også gjaldt mig selv, selv om der var et par skønhedspletter ind imellem.

De øvrige Skørpingspillere scorede moderat, men 3/7 var dog tilstrækkeligt for Jeppe Langeland til at snuppe en delt førsteplads i lag C. Brian, som var med i lag B, stod udmærket med 3 af 5, men så rundede han af med to nederlag og en lang næse.

Slutstillingen i turneringen med angivelse af præmietagerne ses på næste side:

01. Jørgen Jørgensen, Nørresundby	6	23/27	A1
02. Niels Chr. Davidsen, Skørping	6	23/26	A2
03. Hans Andersen, Skørping	5	25	
04. Niels Pedersen, Nibe	5	23	
05. Tage Henriksen, Terndrup	4	26	
06. Søren Hauge, Hadsund	4	23½	
07. Jonas Bilstrup, Terndrup	4	23	B1
08. Søren Thomsen, Nibe	4	21½	
09. Poul Erik Kristensen, Terndrup	3½		B2
10. Patrick Lemonnier, Skørping	3	21½	
11. Brian Pedersen, Skørping	3	20	
12. Peter Langeland, Skørping	3	19	
13. Kasper Antoniussen, Aalborg	3	16/18½/18½	C1-C2
14. Jeppe Langeland, Skørping	3	16/18½/18½	C1-C2
15. Bjarke Carstens, Hadsund	2½		
16. Lasse Madsen, Skørping	2	19	
17. Frederik Poulsen, Skørping	2	18½	

Tak til dette års deltagere. Vi håber, at det lykkes for de fleste af dem at tage én ekstra spiller med næste år. Og så skulle vi ikke så gerne kolliderer med Aalborg Byturnering igen.

HA

Den skøre familie

Om at kommentere skakpartier

Når redaktionen med jævne mellemrum opfordrer læserne til at kommentere deres egne partier i bladet er motivet ikke blot selvisk. Det er korrekt, at det vil være lettere for os hvis den noteringsliste vi normalt modtager fra jeg, er suppleret med jeres egen mening om partiets gang. Men desuden vil jeres klubkammerater få meget mere ud af læsningen, hvis kommentarerne reflekterer hvad spillerne selv synes om partiet. I stedet bliver det som oftest sådan at redaktørerne disker op med med hvad bedst kan beskrives som rutinekommentarer, for det er faktisk begrænset hvad man kan fortælle om et parti, men ikke selv har deltaget i. Javel, man kan ty til alle flosklerne; "bedre var..", "hvid står bedst", "et alternativ var" etc., men det bliver let en kedelig omgang.

Der er vel ligeså mange måder at kommentere et skakparti på, som der er måder at spille skak. Nogle vil kunne huske at jeg i en tidligere artikel har skelnet mellem tre typer spillere; **Teoretikeren**, der på videnskabelig facon altid forsøger at finde den konkrete stillings objektivt bedste træk, **Romantikeren** der ser et parti som et kunstværk, og derfor gerne spiller tvivlsomme træk i det håb at modstanderen fejler, og man kan få lov at spille skønhedsparti, og i mellem de to **Pragmatikeren**, der ser et skakparti som en kamp mellem to fejlbarlige individer, hvor alle tricks gælder, og kun sejren tæller.

Jeg vil her i artiklen fortælle om måder at kommentere på, der i store træk svarer til de tre typer overfor:

DEN OBJEKTIVE KOMMENTATOR

Overskriften burde egentlig hedde "Den forsøgt objektive", for det er givet at gennemført objektiv analyse af langt de fleste skakpartier ikke er muligt for spillere på vores niveau, og som oftest selv ikke for de allerstærkeste. Et forsøg i den retning gøres dog i det kendte værk "Sahovski Informator". Informator er blevet udgivet siden 1972. Hvert bind (der er d.d. udgivet 84) indeholder mellem tre og fire hundrede partier kommenteret af tidens stærkeste spillere. Den mest karakteristiske egenskab ved bøgerne er den totale mangel på ord! For at bøgerne kan læses at alle skakspillere er der blevet skabt et sindrigt tegnsystem. Herfra stammer blandt andet de kendte tegn "!" og "?", og "+-" betyder f.eks. afgørende hvid fordel medens "-+" tilsvarende signalerer at sort står til gevinst.

Tegnsætningen giver bogen et tydeligt videnskabeligt præg, og kvaliteten af analyserne er da også høj. Men selv Informator indrømmer dog indirekte at vurderingerne kun er vejledende. Der findes følgende vurderinger af en given stilling: "Afgørende hvid fordel", "Klar hvid fordel", "Lille hvid fordel", "Lige spil", "Lille sort fordel", "Klar sort fordel" og "Afgørende sort fordel". Det er klart at skakstillinger af natur kun kan være "vundet for hvid", "vundet for sort" eller "remis". Alle Informators mellemvurderinger er en indrømmelse af at selv stormesterne ikke kan vide alt. Alligevel kender jeg mange spillere, der ser bøgerne som deres skakbibel ,og efter et nederlag fortørnet siger "Jamen, Informator anbefalede trækkeret"!

Problemet med den objektive stil er at spillere på vores niveau sjældent kan nå sådan i dybden at vi med sikkerhed kan sætter fingeren på, hvor det egentlig gik galt for taberen. Hvis vi alligevel vælger den objektive kommenteringsstil forfalder vi let til dovenskab og dermed til floskler. Et partis gang kan så blive opsummeret som følger "Hvid er kommet bedst fra åbningen", "Sort er blevet trængt mere og mere i defensiven", "Et forsøg fra sorts side til at skabe sig modspil", "Nu vinder hvid en officer" og endelig "Sort bliver mat i alle varianter". Det er mildest talt drønkedeligt.

I min karrieres forår, før jeg blev redaktør, vandt jeg et parti mod Peter Langeland, og blev af Hans opfordret til at kommentere partiet til klubbladet. Af frygt for at dumme mig kommenterede jeg netop partiet således. Jeg tror en computer kunne have skrevet mere underholdende, f.eks. havde jeg en del kommentarer i netop computersprog: "Hvis xxxx, så spiller jeg xxx" og "eller xxx, xxx, xxx." Kommentarerne var såmænd korrekte nok, men underholdningsværdien var væk. I den glimrende skakhumor bog "Kunsten at snyde i skak" bliver der gjort grin med sådanne floskelkommentarer. Et frygteligt, fiktivt parti hvor sort sætter hvid pat efter 17 træk suppleres med kommentarer af den værste skuffe. Når hvid sætter dronningen i slag skrives "Dette er næppe det bedste træk", om åbningen skrives der "Dette træk er ikke spillet siden 1938 i Buenos Aires - men en del andre steder", om et helt hovedløst a2-a4 kan man læse "Hvid retter nu interessen mod h-linien" o. s. v.

Dovenskab er ikke et problem for John Nunn, der har skrevet en bog "Secrets of Grandmaster Play" hvor han kommenterer sine 25 bedste partier på 400 sider!. Hans erklærede mål er at komme til bunds i partierne, og resultatet er et væld af sidevarianter. Men en sådan fremgangsmåde (vel og mærke uden brug af computer) er farlig, og en stormesterkollega (jeg har glemt hvem) har påstået at han kunne skrive en bog på 100 sider med Nunns analysefejl i den bog alene. Det er også hårdt arbejde for læseren at tygge sig igennem de mange varianter. At John Nunns bog alligevel er glimrende læsning skyldes de mange side-anekdoter (se herom under overskriften "Den Pragmatiske kommentator").

Som objektiv kommentator løber man altså uvægerligt ind i ét af to problemer: Enten forbliver man på sikker grund og bliver kedelig, eller også forsøger man at finde hele sandheden, og det kan man ikke.

DEN ROMANTISKE KOMMENTATOR

findes ikke....!

I vor klub har vi en mand ved navn Sven Erik Østergaard, som ved skakbrættet er prototypen på en romantiker. Redaktørerne kan ikke erindre at Sven Erik nogensinde har indleveret et kommenteret parti til bladet, og det er næppe et tilfælde. Når han sidder og brygger på et lumsk matangreb kan vi forestille os at han tænker: "Hvis nu jeg hopper derop med hesten, og han så går frem med bonden, så får han den dér, så flytter han kongen, og så skak, og skak med løberen, ha, ha, ha så er Søen en færdig mand i dansk politik, ha, ha, ha, gnæk, gnæk, gnæk." Men sådan kan man (åbenbart) ikke skrive i et seriøst blad som dette. Langt de fleste kommenterede partier, der er bragt her i bladet er skrevet i den objektive stil, og det har åbenbart skræmt romantikerne bort. Det er ikke kun i klubbladet at det problem findes, også i Skakbladet og i aviserne er den subjektive skrivestil, som den romantiske kommentator vil foretrække, næsten en saga blot. I Politiken har Sune Berg Hansen forsøgt sig med "snap-" og "bang-lyde" hver gang en bonde bliver slået, men ideen har ikke for alvor slået an.

Måske er problemet at det ikke længere er populært kun at skrive for at underholde. For det er rigtigt at læserne ikke bliver klogere af en romantikers kommentarer, hvis målet med skakkommentarer er at gøre læserne klogere/bedre til skak er romantikeren ingen hjælp til. Dette hænger fint sammen med at romantikerne er skakspillets kunstnere. For det er de færreste kunstnere der også har formidling som topprioritet.

Ingen regel uden undtagelser. Når jeg ovenfor skrev at der ikke findes romantiske skakkommentatorer har jeg glemt Ole Skovmose. Hvem husker ikke hans forslag, bragt i et tidligere nummer af klubbladet, om at notere et skakparti fra venstre mod højre! Altså kan

notationen af et tilfældigt parti se ud som følger" 6. Sa3, 14. a4, 25. - a6, 41. Txa6, 46. Ka2, 1. b3, 7. - Lb7, 34. Tb4 etc. Ideen er nok lige vel romantisk for de flestes smag, om som formidling er den måske ligefrem ubrugelig.

DEN PRAGMATISKE KOMMENTATOR

På den gyldne mellemvej finder vi pragmatikeren, som finder ideer både fra teoretikernes og romantikernes rækker, men for hvem det vigtigste er omstændighederne omkring partiet. Selvom jeg som rutineret skribent ofte kommenterede efter retningslinierne fra den objektive skole, vil jeg nu karakterisere mig som pragmatisk kommentator. Hvor den pragmatisk spiller kun går op i at vinde, interesserer den pragmatisk kommentator sig for historier der knytter sig til partiet, d.v.s. eventuelle udenomsforklaringer på, hvorfor spiller x og ikke spiller y vandt. Selvfølgelig tyer også denne kommentator type til varianter og stillingsvurderinger, og naturligvis er hans meninger ofte yderst subjektive men vigtigst er historierne, der knytter sig til partiet.

Der er mange måder man kan gøre sine kommentarer pragmatisk på. En overgang var det meget brugt at notere spillernes tidsforbrug i parentes bag trækkene. Bent Larsen kan godt lide at fortælle hvor forkølet han er til en turnering, Nigel Short lægger gerne ud med at kommentere sin modstanders drikkevaner og privatliv, og en beskrivelse af spilleforholdene er snarere reglen end undtagelsen i artikler i Skakbladet. Jeg husker også hvordan Carsten Høj i en nylig rapport i skakbladet om sidste DM, kommenterede et parti, og midt i det hele begynder at diskutere toiletforholdene ved stævnet. Endelig vil jeg påny gerne anbefale Simon Webbs "Tigerskak". Selv synes jeg at denne slags kommentarer både er de mest underholdende og de mest informative, og det er, hvad jeg tilstræber, når jeg kommenterer mine egne partier. Men selvfølgelig er det ikke muligt at kommentere andres partier pragmatisk, fordi de oplysninger man skal bruge til at beskrive omstændighederne oftest ikke er til rådighed.

Redaktionen anbefaler at I kommenterer jeres partier på denne tredje facon. For det første slipper I for størstedelen af det trælse analysearbejde, og for det andet bliver floklerne lagt på hylden og de gode historier bragt til bords.

Som et forsøg vil jeg kommentere mit parti mod Carsten Hellegaard i Aalborg By-turnering (se referat andetssteds i bladet) i en pragmatisk stil tilsat enkelte subjektive synspunkter og lidt flere objektive varianter.

Hvid: Steffen Nielsen

Sort: Carsten Hellegaard

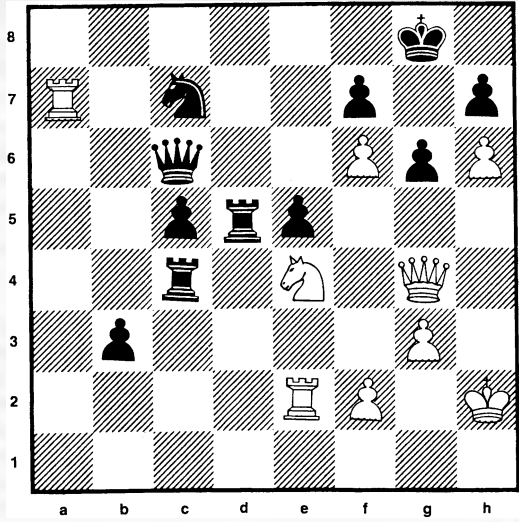
Det er altid lidt af et prestigeopgør når jeg møder Carsten. Vi kommer ikke udenom at han er ganske usympatisk. Førrige parti, som blevet spillet i Himmerlandsturneringen faldt heldigt med en sejr til mig, men ellers må jeg indrømme at det oftest er Carsten, der trækker det længste strå. I den nye knock-out turnering, var jeg blevet slået ud af Tatar-Ildar i kvartfinalen, medens Carsten efter lynomkamp måtte bøje sig for Per Andreasen i semifinalen. Medens Lars Venø og Per nu duellerede i den store finale, skulle Carsten forsvare sin førsteplads i undergruppen. Jeg var et point efter, og skulle vinde for at besætte den samlede tredjeplads. Klokkeren 12.30 søndag d. 1. september satte jeg mig til brættet, og kun et kvarter efter ankom Carsten iført en Aab-trøje påført trykket "BASTARD". Trøjevalget var ikke helt tilfældigt, for klokken 17.30 tog Aab mod F.C.København

og af samme årsag havde vi fået lov til at flytte vores 5-timers parti en halv time frem. Et kvarters gang til stadion gjorde, at vi alligevel helst skulle undgå et alt for langt parti.

1. e4 e6 Med Carstens sene fremmøde var jeg kommet lidt foran på uret, men det blev hurtigt udlignet da jeg havde forberedt mig på Najdorf, og nu brugte nogle minutter på at beslutte mig til, hvor lang frem d-bonden skulle. 2. d3 På 2. d4 var jeg lidt ked af 2. - b6 som Carsten tidligere har spillet mod mig. Så hellere en åbning, hvor jeg følger mig hjemme. 2. - d5 3. Sbd2 c5 4. Sf3 Sc6 5. g3 Sf6 6. Lg2 Le7 7. 0-0 Her tænkte Carsten fuldfede 35 minutter. Venø morede sig meget ude på gangen over sorts tidsforbrug i en stilling som vi havde spillet i lyn snesevis af gange. Lars havde en fremragende dag; han havde dagen før vundet første finaleparti mod Per Andreasen, og det blev hurtigt klart at han mindst havde remis i dagens. Inden runden havde turneringen besøg af Nordjyske Stiftstidende fotograf som fik et billede af de to finalister med hjem til redaktionen, og nu forsøgte Venø at bilde alle der vil høre på ham ind, at fotografen rent faktisk repræsenterede "Euroman"! Normalt er nu forøvrigt 7. - 0-0 eller 7. - b6 som beskrevet i et tidligere nummer, men jeg kunne nok fornemme at Carsten havde noget nyt på tapetet. 7. - b5 Det troede jeg ikke man kunne, for tit spiller sort 7. - Tb8 for at forberede 8. - b5, men hvorfor spillede tid, når man kan spille b5 direkte. Jeg nåede frem til at gendrivelsen må være 8. a4 bxa4 Faktisk er stillingen efter sorts syvende spillet ganske ofte af stærke spillere, og halvdelen af gangene har hvid spillet 8. a4 og i halvdelen af disse tilfælde har sort slået på a4, og den anden halvdel gået forbi. 9. Txa4 Det er svært at vurdere om det er til hvids fordel at få givet sort en isoleret bonde i a-linien. Hvid vil angribe på kongefløjen, og det kan også tænkes at linieåbningerne på dronningefløjen får større betydning. De næste træk er logiske 9. - 0-0 10. Te1 a5 11. h4 La6 12. e5 Sd7 13. Sf1 Lb5 14. Ta1 14. Tg4 kan besvares med f5 og 14. Tf4 virker for klodset. 14. - a4 15. S1h2 Jeg havde indhentet min modstander på uret, hvilket er ret utroligt, når man betænker at de sidste 6 træk, er led i en kendt plan. Alligevel havde jeg brugt mellem 5 og 10 minutter på trækene i snit. 15. - Dc7?! Lidt uforståeligt; 15. - Db6 er mere aktivt, især da 16. c4 kan besvares 16. - dxc4 17. dxc4 Lxc4 18. Dxd7 Tfd8 med dronningefangst. Heromkring tilbød sort remis, men med hvids angrebschancer og 3 timer til startfløjet på stadion skulle chancen spilles. 16. Sg4 Sb4? Det varede lidt for så ideen 17. - c4 18. d4 c3 med linieåbninger. Mit svar maner dog alle sådanne håb i graven. 17. Lg5 Te8 17. - Lxg5 18. hxg5 c4 19. Dd2! med stor hvid fordel. Sort skal blandt andet passe på mat i h-linien. 18. Lxe7 Txe7 19. Dd2 Te8 20. Lf1 Et sikringstræk, før hvid sætter næsteangrebsbølge ind. Sort skal nu også tage stilling til et hvidt fremstød med c-bonden. 20. - Dd8 Dette og sorts 22. træk har til hensigt "at defn" i vores begyndende tidnød, sagde Carsten efter partiet. Udtrykket er næppe at finde i mange ordbøger, men jeg kan belyse at det er kort for det ofte brugte nydanske udtryk "at defende den" som igen betyder "at gå i defensiven". Ideen er i øvrigt god, for herfra skal jeg bruge tid på at finde afgørende angrebsfortsættelser, mens sort blot skal holde den gående. 21. c3 Sa6 21. - Sc6 22. c4! 22. Df4 De7 23. h5 Jeg er faktisk ved at løbe lidt tør for ideer, så jeg beslutter at bringe så mange brikker som muligt hen i nærheden at den sorte konge. Carsten gennemskuer dog mit bluff, og i de næste 7-8 træk går det langsomt ned af bakke for mig. En teoretisk kommentator vil forsøge at pege på hvor det går galt, men som pragmatiker vil jeg undskylde mig med tidnøden, og fortrænge at min modstander havde mindst lige så lidt tid som jeg. 23. - Teb8 24. Sg5 Sc7 25. h6 g6 26. Te3 Jeg forsøger at lokke sort til d4 så jeg kan få feltet e4 til min Sg5 26. - Tf8 Vi "defern" lige lidt mere. 27. c4?! Le6 28. Lg2 Tab8 29. Ta2 Et klart tegn på at hvid har mistet initiativet. 29. - Tb4 30. Te2 Tfb8 31. Sf6+ I tidnød skal der ske noget, men bedre var nok et ventetræk som 31. Kh2. Herfra noterede jeg ikke længere, og havde ingen anelse om hvor mange træk der var blevet spillet. 31. - Sxf6 32. exf6 Dd7 33. De5? 33. Sf3! 33. - dxc4 34. dxc4 Lxg2 35. Kxg2 Dc6+ 36. Kh2 Td8! 36. - Txc4? 37. Sxe6! Te8 38. Sxc7! 37. Se4 Txc4 38. b3!?! Td5 39. Df4 axb3 40. Ta7 e5 41. Dg4

Carsten Hellegaard

Steffen Nielsen

Vi er nået frem til partiets dramatiske højdepunkt, for nu sker der en masse på én gang. Vi er begge nede på de allersidste sekunder, men i modsætning til mig har Carsten taget sig tid til at sætte en streg for hver af sine træk, og han er sikker på at vi har nået træk 40. Alligevel - for at være på den sikre side - sætter han en prop i hullet på e6 med 41. - Se6?? I stedet burde han have ladet sin vinge falde og derpå - med en halv time ekstra på klokken - have fundet det vindende 41. - Td8! Jeg selv har ingen anelse og i mangel på bedre halvt skubber halvt trækker jeg tårnet hen af anden række 42. Tb2?? og hånden febrilsk op på urknappen.. Og netop da flyver turneringsleder Bjarne Sønderstrups hånd hen over brættet og stopper uret. Min vinge er faldet, men mit træk er udført, og gælder altså.

Nå, der skal rekonstrueres, og det viser sig at vi nåede træk 40. Partiet fortsætter med andre ord, og Carsten sætter sig til rette for at spille sit 42. træk. Jeg selv har lidt mistet interessen, for jeg ved at jeg nu står til tab. I stedet står jeg og betragter rekonstruktionsbrættet, hvor brikkerne står som efter sorts 41. træk. Som et lyn fra en klar himmel ser jeg skandalen: 42. Dxe6! med gevinst efter 42. - Dxe6 43. Ta8+ eller 42. - fxe6 43. f7 Kf8 44. Sf6! med mat på h7 eller afgørende materialegevinst. Min hurtighed blev altså min død, for hvis jeg ikke havde nået at spille 42. Tb2 havde jeg haft en hel halv time til at finde dronningeofret, og mon ikke det trods alt var lykkedes mig! Afslutningen blev et antiklimaks for jeres mand i Aalborg og usympatien sejrede påny. 42. - Td8! 43. Te2 b2 44. - opg.

Revanche i prestigefyldt parti i klubturneringen

Da Niels Chr. og Brian mødtes i 7. og sidste runde af forårsturneringen, blev vi vidner til et mystisk, men også meget spændende og langvarigt parti. Et opgør, som først fandt dets afgørelse, da Brian trådte forkert i slutspillet. Hermed blev Niels Chr. både halvårsschampion og klubmester 2001/02.

Der var derfor lagt op til et spændende revancheopgør, da de to stødte sammen allerede i runde 2 af indværende turnering. Og publikum fik skam smæk for skillingen.

Vi overlader ordet til Brian:

Hvid: Brian Pedersen

Sort: Niels Chr. Davidsen

Spillet d. 09.09.02

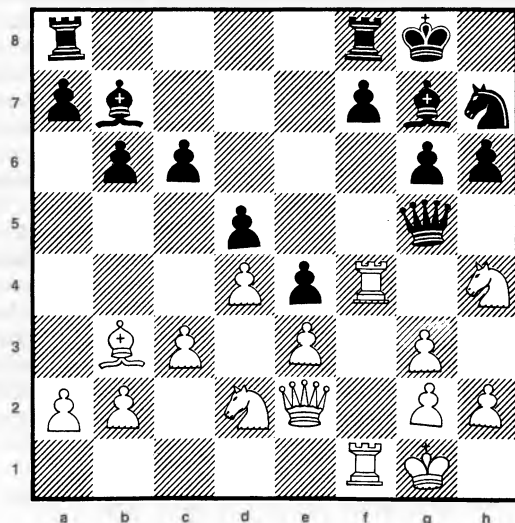
N. C. Davidsen har jo meget om ørerne, men for mig var det en revanchemulighed for partiet i foråret.

Jeg er hvid og lægger og starter ud med min sædvanlige åbning:

1. d4 Sf6, 2. Lf4 g6, 3. e3 Lg7, 4. Sf3 0-0 Sort rokerer her, hvilket overrasker mig lidt, bl.a. fordi jeg er 2 træk fra rokaden. **5. Le2 b6, 6. 0-0 Lb7, 7. c3** Dette træk bliver sjældent brugt frivilligt, især da bonden spærrer for et vigtigt udviklingsfelt for b-springeren. Her giver den til gengæld 3 bønder på række over for sorts løber på g7. **7. - Sh5, 8. Lg3** I håb om en afbytning, der vil åbne f-linien for mit tårn. **8. - Sxg3 NC** gik med til det. Ganske vist er e3 svækket, men det er svært for sort at øge presset mod den. **9. fxxg3 d6, 10. Sg5** Trækket er en fejlurdering fra min side. Jeg troede, at jeg ville få flest brikker rettet mod f7. Springeren bliver også hurtigt tvunget tilbage. **10. - h6, 11. Sf3 Sd7, 12. Ld3 e5, 13. Sbd2 De7, 14. Sh4 e4, 15. Lc2 d5, 16. Lb3 Dg5, 17. Tf4 Sf6, 18. De2 c6, 19. Taf1 Sh7**

Niels Chr. Davidsen

Brian Pedersen

20. Sxe4! Det er så trækket, der trækker tæppet væk under sorts stilling. Som jeg også sagde til NC valgte jeg dette træk, fordi det var uoverskueligt. Jeg kunne i hvert fald ikke overskue alle konsekvenserne. Men jeg kunne overskue, at det betød ofring af 2 springere (6 points). Til gengæld ville jeg få 2 bønder og et tårn (7 points). Mulighederne for sort er nu
 a) som mange vil vælge, at slå Se4 med bonden og håbe på at kunne overleve truslen mod f7.
 b) at flytte dronningen; evt. til h5 for at bytte dronninger af.

Men **20. - f5??!** Et fejltræk. NC overså, da han så på alt det, der kunne ske på f7, at hans dronning også er i slag. Hvilket jeg udnytter. **21. Sxg5 hxg5, 22. Sxg6 gxf4, 23. Sxf8 Txf8, 24. Txf4 Lh6, 25. Tfl** Et noget forsigtigt træk i forhold til det, jeg også overvejede. Nemlig 25. Txf5 efterfulgt af 25. -.Txf5, 26. Dg4+ Tg5, 27. De6+ Kg7, 28. De7+ fulgt af 29. Dxb7. Men et tårn for en løber og en bonde, mens sort beholder sit tårn, var ikke noget jeg foretrak efter gamblingen før. **25. - Kg7, 26. g4 Lc8, 27. gxf5 Lxf5, 28. Lc2 Lxc2, 29. Txf8 Sxf8, 30. Dxc2 Lxe3+, 31. Kf1 Sg6, 32. Da4 Se7, 33. Dxa7 Kf7, 34. Dxb6 Ke6, 35. a4 Kd6, 36. a5 Lg5, 37. a6**, og her gav NC op. Der er ikke mere i sillet, da bonden er ustopelig for sort. 1-0

Noter: Brian Pedersen

Jo jo, Regnar lever skam endnu

Desværre har det ikke været muligt at lokke Regnar til skakbrætterne i dette halvår - i hvert fald ikke før holdturneringen går i gang. Til den tid får vi ham måske at se et par gange som reserve. Klubben går dermed midlertidigt glip af en god turneringsleder og en god spiller. Førstnævnte job bestrides jo på bedste vis af Hans Andersen, mens det kniber mere med at erstatte Regnar som spiller. Ingen kan spille positionsspil som netop han formår det.

Nu er det så heldigt, at redaktionen ligger inde med et par af Regnars præstationer fra sidste halvsæson. Dem har han gentagne gange opfordret bladet til at bringe, og nu bøjer vi os. På den måde kan vi sikkert også afhjælpe savnet af ham i klubben...

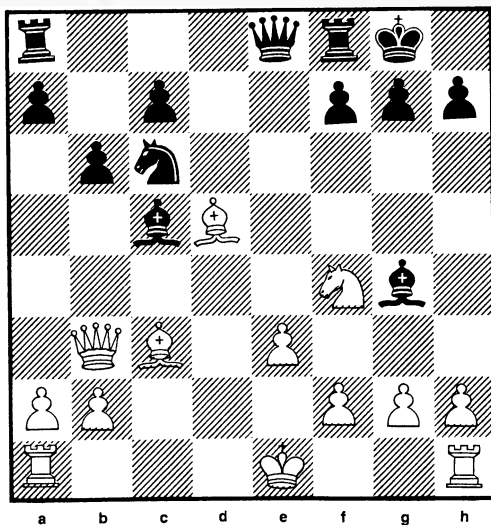
Hvid: Regnar Simonsen

Sort: Brian Pedersen

Spillet i klubturneringen d. 11.03.02

1. d4 d5, 2. c4 dxc4, 3. e3 Sf6, 4. Lxc4 Lg4, 5. Db3 e6, 6. Sc3 Her kunne hvid selvfølgelig godt slå på b7, selv om sort får lidt spil i b-linjen som kompensation for bonden. 6. - b6 Da hvid har et vist pres mod d5 og e6, følger det næste træk naturligt. 7. d5 exd5, 8. Sxd5 Lc5 Her gik jeg i tænkeboks. Jeg var fristet til flg.: 9. Sxf6+ Dxf6, 10. Lxf7+ Dxf7, 11. Da4+ Ld7, 12. De4+ Le7, 13. Dxa8, men så opdagede jeg til min skræk i denne variant 11. - Dd7, 12. De4+ Le7, 13. Dxa8 Dd1 mat. Så det blev til 9. Ld2 0-0, 10. Sxf6+ Dxf6, 11. Se2 Sc6, 12. Lc3 Dg6, 13. Sf4 De4, 14. Ld5 De8

Brian Pedersen

Regnar Simonsen

Her var det meget fristende at spille 15. h3 Lf5, 16. Sh5 med bondegevinst og afgørende angreb, men sort spiller 15. h3 Lxe3, 16. fxe3 Dxe3+ osv. 15. 0-0 Td8, 16. h3 Ld7, 17. Dc4 Her brugte jeg

lidt tid på offeret 17. Lxg7, men det dur ikke lige nu. 17. - Se5, 18. De4 g6?? Blackout - lidt synd at Brian går i sort her, men hans stilling var under alle omstændigheder vanskelig. 19. Dxe5 Dxe5, 20. Lxe5 Lb5, 21. Tfd1 Td7, 22. a4 La6, 23. Lc6 Te7, 24. Lf6 Txe3, 25. b4 Te1+, 26. Txe1 Lxb4, 27. Sd5 Ld6, 28. Se7+ Lxe7, 29. Txe7 h5, 30. Txc7 Lc4, 31. Txa7 Tc8, 32. Ta8 Txa8, 33. Lxa8 Kh7, 34. Te1 Le6, 35. Tb1 Kh6, 36. h4 g5, 37. hxg5+ Kg6, 38. Txb6 h4, 39. Le4+ Kh5, 40. f3 Lh3 Sidste forsøg - men med et af Brians partier i hu (hvor han holder remis i en totalt tabt stilling) vidste jeg, at jeg skulle holde øje med hans remisfælder. Jeg afslår således hans generøse tilbud om en gratis løber. 41. Tb8 Lf5, 42. Lxf5 h3, 43. Th8 mat. 1-0

Noter: Regnar Simonsen

Og endelig et parti fra klubturneringen, hvor jeg får skovlen under Peter Langeland, hvilket var kærkommen, da han var den direkte årsag til, at jeg ikke vandt pokalen i efteråret, hvor han vandt over mig i finalerunden.

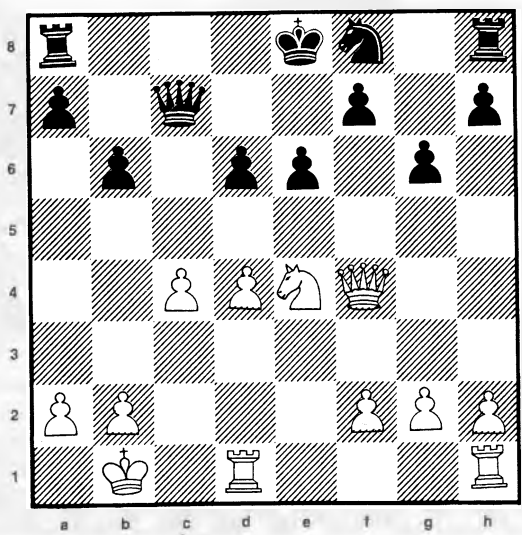
Hvid: Regnar Simonsen
 Sort: Peter Langeland

Spillet d. 18.02.02

1. d4 Sf6, 2. c4 e6, 3. Sf3 Lb4+, 4. Ld2 Lxd2+, 5. Sbx2 b6, 6. e4 Lb7, 7. e5 Se4, 8. Ld3 Sg5, 9. Dc2 d6, 10. 0-0-0 g6 Her klandrede Peter mig for at rokere langt - "det gør man altså ikke i dronninggambit". Men jeg syntes det var OK - bl.a. fordi sorts løber peger den "forkerte" vej. 11. Le4 Sxe4, 12. Sxe4 Lxe4, 13. Dxe4 Sa6, 14. Dc6+ Ke7, 15. Db5 Sb8, 16. exd6+ cxd6, 17. Dg5+ Ke8, 18. Df4 Dc7, 19. Kb1 Sd7, 20. Sg5 Sf8, 21. S~e4

Peter Langeland

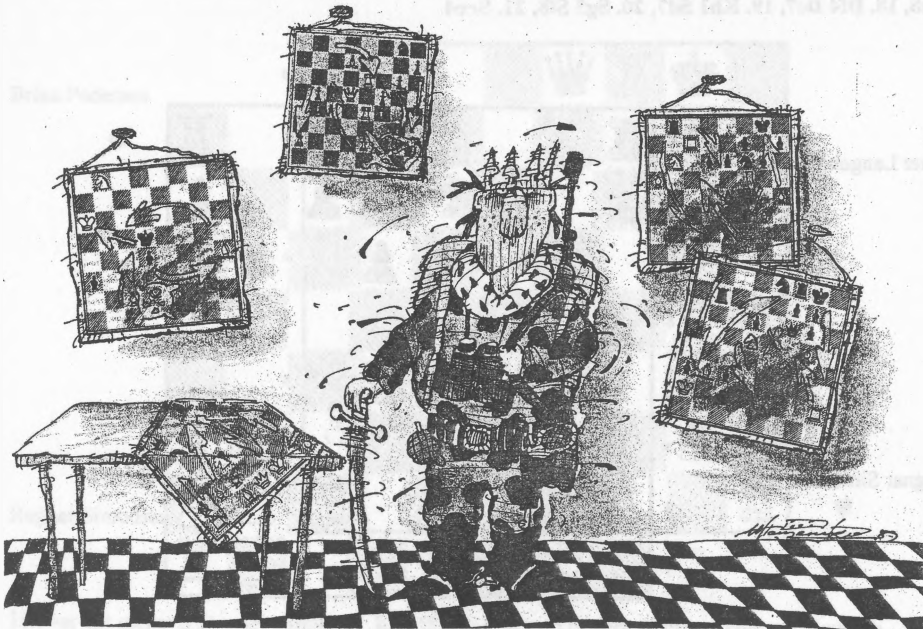
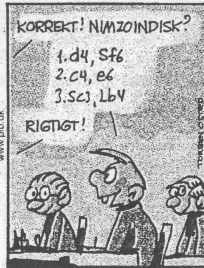
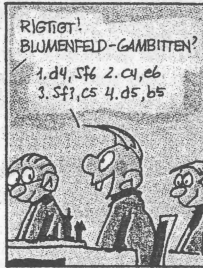
Regnar Simonsen

21. - Kd7? Her kollapseder sort, men fx 21. - Td8, 22. c5 bxc5, 23. Sxc5 var heller ikke for godt. 22. Dxf7+ Kc6, 23. d5+ Kb7, 24. Sxd6+ Kb8, 25. De8+ Dc8, 26. Dxc8 mat. 1-0

Noter: Regnar Simonsen

Den skøre familie

PASHCHENKO IGOR (USSR)

Bølgeteori

Lad os med det samme slå fast, at klubbladet **ikke** i denne artikel agter at beskæftige sig med Huygens' bølgeteori eller andet fra samme skuffe - mon ikke de fleste af os blev tilstrækkeligt fodret med den slags i gymnasietiden?

Overskriften dækker derimod over en helt aktuel teoriudvikling omkring de bølger, som foregår i store menneskemasser - fx på fodboldstadioner. Nu vil læseren nok umiddelbart mene, at vi har fjernet os en del fra det indhold, som normalt præger skakmagasiner, men der er en mening med galskaben. Forklaringen skal straks følge.

På de store skakrejser, som flere af Skørping Skakklubs spillere foretog til Ungarn i årene omkring 1990, blev der sidst på aftenen ofte diskuteret store livsspørgsmål sidst på aftenen. Det skete som regel over en flaske rom og nogle colaer. To af disse spørgsmål var Richard Lilja ophavsmand til. Nemlig

- 1) bliver man dræbt af en nedfaldende geværkugle, hvis geværet er affyret lodret op i luften, og man er så uheldig at befinde sig lige på nedslagsstedet?
- 2) vil det ikke være lettere at lade elevatoren være stationær i et højhus og lade lejlighederne køre og ned?

(Mens spørgsmål 1) ikke er så let at få et entydigt svar på (undertegnede har således hørt diametralt modsatte besvarelser fra militær- og jagtpersoner med forstand på skydning), fik vi vist i løbet af flere somre besvaret spørgsmål 2 så klart, at selv Richard blev overbevist.

Men også et 3. spørgsmål beskæftigede også vore tanker dengang - oven i købet gennem flere år. Nemlig spørgsmålet om, hvor mange mennesker, der skal til for at iværksætte en bølge på et fodboldstadion. I de tider var bølgefænomenet stadig nyt. Teoriene gik lige fra, at én enkelt determineret person måtte være tilstrækkeligt over ca. 5 til et antal i omegnen af 10. Afklaret blev sagen i hvert fald ikke, og vi måtte leve videre i uvished, idet vi dog alle i årene siden har været meget opmærksomme, når vi har befundet os på lokaliteter, hvor bølger har udviklet sig.

Ude fra set virker vores daværende intellektuelle sysler muligvis som typisk hjernesvind i Skørping Skakklub, men her i 2002 er vi på overrullende vis blevet bestyrket i vores opfattelse af, at vi havde fat i noget vigtigt. Spørgsmålet "Hvor mange mennesker skal der til for at starte en bølge?" er nemlig blevet genstand for en helt ægte forskerafhandling - og sjovt nok er det sket lige præcis på universitet i Budapest!

I september bragte Tips-Bladet en artikel om fænomenet, som igen bygger på en større artikel i det verdensberømte naturvidenskabelige magasin "Nature". I Tips-Bladets korte version fortælles det bl.a., at Bølgen så vidt vides opstod ved fodbold-VM i Mexico i 1968. Det har endvidere vist sig, at stort set alle bølger kommer til at bevæge sig med uret, og bølgehastigheden er i omegnen af 12 meter pr. sekund. Som regel sker udbredelsen ved, at en sektion på ca. 15 mennesker rejser sig op og hæver hænderne samtidig.

Som et kuriosum kan bladets to redaktører tilføje, at vi ved selvsyn på Aalborg Stadion har konstateret en anden sammenhæng, som viser en tydelig forbindelse mellem bølgeudbredelse og social status. Det er nemlig sådan, at Bølgen breder sig hurtigt og meget effektivt på vest- og nordtribunerne, hvor tilskuerne hovedsagelig består af samfundets mere folkelige lag (incl. de to redaktører). Derimod sker udbredelsen langsomt og meget usikkert på sydtribunen, hvor Aalborg og omegns bedre borgerskab befinder sig (hvis de da ellers er kommet ud fra pausebespisningen indendøre!). Ja, ofte går Bølgen helt i stå på denne langside. Østtribunen er det sværere at sige noget

præcist om, da publikum her er meget uhomogent og består af udeholdets fans, unge studerende, politi, engangstilskuere samt Poul Erik Simonsen. Man kan måske undre sig over, at den ungarske stat har afsat midler til et forskningsprojekt om dette emne. Universitet og forskerne mener imidlertid, at man kan bruge resultaterne herfra i forbindelse med studiet af andre ustabile menneskemasser. Det kunne være fodboldtilskuere/hooligans uden for stadion, demonstrationer, gæster ved Jean Michel Jarre-koncerter m.v. Altså ganske seriøse anvendelser.

For os, der var med i Ungarn, er det sjovt at se, at andres hjerner åbenbart er lige så krøllede som vores. Og måske har nogle unge ungare dengang fået inspiration til dette forskningsprojekt ved at lytte til vores diskussion. Hvem ved?

Kilder: Tips-Bladet nr. 38, 2002
Nature, 2002

HA

Ungarsk forskerhold afslører »hemmeligheden« bag velkendt tilskuer-fænomen

forskning

Af Erlend Vendelbo

Nu er »hemmeligheden« bag et velkendt tilskuer-fænomen afsløret.

Ungarske forskere ved universitetet i Budapest har således kortlagt, hvad vi vel allesammen gik rundt og troede, at vi godt vidste i forvejen, nemlig hvad der kræves for at få 50.000 men-

nesker på et udsolgt stadion til at sætte »bølgen« i gang, og hvordan den i øvrigt bevæger sig hele arenaen rundt.

»Bølgen« er et fænomen, der så vidt vides dukkede op første gang i forbindelse med VM-slutrunden i fodbold i Mexico tilbage i 1986. Bevægelsen rullede for at holde liv i publikum under »døde« perioder i kampene. Den opstår, når tilskuere fra tribuneafsnit til tribuneafsnit rejser sig op, rækker armene i vejret og sætter sig ned igen. Den fuldendte »bølge« ser man, når tilskuerne finder ind i en perfekt rytme, som bevirker, at den flyder frem som én lang glidende bevægelse hele stadion rundt.

Som en løbeild

Man kan sammenligne med en løbeild, og rent faktisk har de ungarske forskere i deres kortlægning af »bølge«-fænomenet anvendt en matematisk model meget lig den, der anvendes for at beregne hvor hurtigt en skovbrand vil brede sig.

Forskerne har i detaljer studeret videotagelser fra VM-kampene i Mexico, hvor »bølgen« forplantede sig som en løbeild på udsolgte arenaer med plads til mindst 50.000 tilskuere.

Det ungarske forskerhold konkluderer, at det er nok, at bare 25-30 tilskuere tager initiativ til »bølgen« for at få publikum hele vejen rundt på stadion til at gøre det samme i en jævn og rytmisk bevægelse. Altså der behøves er altså ikke mange mennesker, der rejser sig og rækker arme-

Studierne viser, at som hovedregel bevæger sig »bølgen« rets, og at den har en hastighed af 12 meter pr. sekund. Det regnet med en

Skørping Skakklub og den elektroniske tidsalder

Efterhånden er en del af vore medlemmer kommet i besiddelse af en e-mail-adresse. Så mange, at vi efterhånden kan begynde at tænke på at distribuere det ene og det andet ad den vej. Derfor har vi i det små taget hul på at etablere en liste over klubmedlemmernes mail-adresser. Vi har dog på fornemmelsen, at vi i denne omgang ikke har fået alle med, men hvorfor ikke lægge ud med det, vi har? Så vi bringer nedenfor listen, som den ser lige nu midt i september. Andre brugere kan komme på blót ved at underrette klubbladsredaktøren. Opdaterede lister vil blive bragt i de kommende numre.

E-mailen er generelt god til at levere "rutineinformation", men i andre skakklubber har den især vist sig brugbar, når turneringsinvitationer skal viderebringes. Så når formanden for fremtiden modtager post af den slags, kan det forventes, at man straks efter får lov at læse det samme.

Listen ser nu sådan ud (alfabetisk ordnet efter efternavn):

Hans Andersen	hansbael@worldonline.dk
Gorm Gilliamsen	gorm.m.g.@sol.dk
Simon Jensen	anje@os.dk
Patrick Lemonnier	patrick.lemonnier@get2net.dk
Poul Thøis Madsen	ptm@nja.dk
Stener Mousten	stener@post3.tele.dk
Brian Pedersen	brian_d_pedersen@hotmail.com
Jens Søndergaard Wøide	woeide@jubiimail.dk
Sven Erik Østergaard	malarkivet@mail.dk

HA

Den skøre familie

Kalender:

mandag	30.09	Klubturneringen, 5. runde
mandag	07.10	Klubturneringen, 6. runde
mandag	14.10	Hyggeskak
mandag	21.10	Klubturneringen, 7. runde
mandag	28.10	Pokalturneringen, 1. spilleaften
mandag	04.11 *	Holdturneringen, 1. runde
mandag	11.11	Pokalturneringen, 2. spilleaften
mandag	18.11 *	Holdturneringen, 2. runde
mandag	25.11	Lynmesterskab
mandag	02.12	Pokalturneringen, 3. spilleaften
mandag	09.12 *	Holdturneringen, 3. runde
lørdag	14.12	Juleturnering i Aabybro
mandag	16.12	Gløggskak
fredag	27.12	Juleafslutning

*: I disse uger spilles der i holdturneringen, og i tilfælde af hjemmekampe selvfølgelig om mandagen. Udekampe kan derimod ligge på andre ugedage.

REDAKTION:

Redaktører: Hans Andersen 98 33 74 05
Steffen Nielsen 98 10 90 85

Redaktionens e-mail: hansbael@worldonline.dk

Medarbejdere i dette nr.: Regnar Simonsen
Brian Pedersen

Alt stof er velkomment. Næste nummer udkommer dog sandsynligvis først til julefrokosten. Her kan du bl.a. læse om, hvorvidt VeterArne virkelig vinder efterårsturneringen, om førsteholdets forventede førsteplads(!) og om, hvem der vandt årsquiz 2002. På gensyn!

SKØRPING SKAKKLUB:

Bestyrelsen:

Formand:	Sven Erik Østergaard	98 39 22 25
Kasserer:	Brian Pedersen	98 37 09 25
	Peter Langeland	98 37 38 75
	Poul Erik Simonsen	98 39 60 63
	Hans Andersen	98 33 74 05

Hjemmesiden: Webmaster: Regnar Simonsen 98 37 35 56
regnar.simo@image.dk

www.fortunecity.com/underworld/powerup/1220/index.htm